

Oponentský posudek na bakalářskou práci *Zuzany Šprinclové* s názvem *Cesta k emancipaci dítěte – Průnik do dětství od středověku po klíčové 19. století*

Diplomantka se ve své práci věnuje postavení dítěte v historii. Vychází v první řadě z průkopnické práce Philippa Ariése z roku 1960 s názvem *L'Enfant et sa vie familiale sous l'Ancien Régime*, věnované zejména vnímání dítěte ve středověku a zmiňuje i některé práce českých autorů, zaměřené jak ke středověku, tak k raně novověkým a dějinám a dějinám 19. století (Rejchrtová, Kopičková, Nodl, Machačová, Rýdl, Lenderová). Inspirovala se částečně disertační prací Martiny Halířové, obhájenou v roce 2009 na univerzitě v Pardubicích.

V první části práce se snaží svým způsobem na základě těchto knih vysvětlit, jak bylo s dětmi zacházeno v různých historických obdobích, jaké měly životní podmínky v různých sociálních prostředích. Práci s touto literaturou věnuje hodně prostoru, kapitolky člení podle sociálního prostředí a podle historických etap.

Pak nastává v práci ostrý stříh (mezi s. 27 a 28) a ocitáme se ve světě babičky Kavalírové v 1. polovině 19. století. Tady se autorka snaží najít v těchto relativně útlých pamětech pasáže, - mimo jiné je to jediný opravdu dobový pramen, užitý v diplomce, a to ještě ve vydané formě (uvedeny edice z roku 1939 a 1993) - týkající se dětství a aplikovat na ně předchozí teoretické poznatky, získané z prostudované literatury. (s. 28 – 43, tj. 15 stran) Rozsah této části

ukazuje, že buď se pramen jako základní zdroj bakalářky neukázal příliš nosný, nebo byl nedostatečně analyzován. K tomu se autorka snaží vyjádřit v závěru, nicméně

Kdybych prošla prací detailněji, měla bych drobnější připomínky např. ke

s. 13 - gramatická chyba, bohužel v bakalářkách nic neobvyklého : ochuzovali (politické machinace, výchova, odkládání)

s. 19 – rozvoj humanitárních a přírodních věd?? – v práci víckrát

s. 24 – tvrzení, že „... na výchově šlechtických dětí, samozřejmě dle křesťanských zásad, se rodiče podíleli jen nepatrně...“ – opravdu? Kdo tedy guvernankám ap. nařizoval, jak mají s dětmi nakládat? Kdo vybíral chůvy, guvernanky a domácí učitele? To není podíl na výchově? Nebylo by lépe napsat, že s nimi trávili málo času, nicméně na výchově se podíleli právě tímto rozhodujícím způsobem?

s. 26 – bylo kupování hraček z vlasteneckých pohnutek opravdu českou specialitou? Např. ve Francii se neprodávaly hračky s trikolórou ap.?

Bakalářka je napsána jasným, věcným stylem, užívá povětšinou lapidární vyjádření, autorka užívá velmi věcný styl psaní.

Práce si podle mého názoru vytýčila příliš široký záběr, který v daném formátu nutně musel zůstat poměrně na povrchu. Pro rozbor unikátního pramene pamětí babičky Kavalírové nebylo třeba zabývat se středověkem. Kdyby se autorka soustředila na vnímání dětství v třeba dlouhém 19. století, a na základě toho analyzovala tyto Paměti, mohla by lépe prokázat, zda je schopna detailnějšího pohledu, analýzy a závěrů, které odpovídají bakalářské práci. Takto vznikla trochu nesourodá práce, složená ze dvou trochu se míjejících částí, proporcionálně nevyvážená – rozboru literatury je věnována větší část než vlastní práci s Paměťmi babičky Kavalírové.

Hodnotila by ji proto nejspíše dvojkou.

PhDr. Milada Sekyrková, CSc.